

Sói, Sói, Sói, Tập Hợp...

Đó là bài học đầu tiên của tôi từ một phụ huynh của một em sói, bị trở thành và gọi là “Trưởng Sói”.

Tôi nói bị trở thành trưởng sói vì thật tình tôi đã cả tin những lời ngọt ngào “đi tàu bay giấy” của các trưởng trong liên đoàn dụ dỗ, nào là: “Anh cứ vào đi vui lắm, anh cứ giúp ấu đoàn rồi sau này con anh lên thiếu thì anh sẽ lên theo, và tất cả mọi người sẽ giúp anh, anh đừng lo. Anh chỉ cần đi học một vài khoá là xong.” Nghe cũng bùi tai lại sẵn con mình đang là một sói con thì đây cũng là dịp tốt để được gần con, đi chơi với con và lo cho nó, cũng có lý lắm— còn gì hơn nữa phải không các bạn phụ huynh?

“Trời ơi !!! con tui đã lên thiếu từ hồi nào mà tui vẫn còn lụi đui ở dưới này với một đàn sói con! Tại sao lại kỳ dzậy. Thế lầy nà thế lầ dzậy các xếp.”

Câu trả lời là “đoàn đang cần anh ở với sói con!” Chỉ thế thôi, “point final”. Thôi thì đành im lặng chờ biết kêu ai bây giờ. Cũng tại mình “ngây thơ khờ khạo quá.”

Nói một tí cho vui vậy thôi, quý vị nào đang nghe tiếng gọi của con tim đắm thích thích, sẵn sàng trở thành trưởng thì hãy “vào đi vui lắm! Tất cả mọi người sẽ giúp các anh chị”. Mau mau ghi danh gia nhập trưởng để cùng chúng tôi đi “rượt bắt” các con em chúng ta trong sinh hoạt hướng đạo.

Việc sinh hoạt với các em có cái vui nhưng lâu lâu cũng có cái buồn và cũng lấy đi mất một tí thời giờ của riêng mình. Không phải

“đi học vài khoá là xong đâu”. Sau khi được huấn luyện để trở thành trưởng, chúng ta cần phải tìm hiểu thêm về các sinh hoạt hướng đạo; đặc biệt là kinh nghiệm của những người đi trước để làm cách nào để dìu dắt các em sao cho hữu hiệu hơn. Phải cố gắng rất ghi nhớ và hiểu từng em một. Từ việc học hành trong trường đến tánh tình, khả năng của các em, các em thích gì, thích trò chơi gì, gia đình của các em ra sao. Phải hết sức kiên nhẫn với các em v.v. Đây là sơ khởi những gì quý anh chị sẽ được huấn luyện khi chúng ta tham dự những khoá huấn luyện Trưởng Hướng Đạo.

Về phần các em, khi gia nhập ấu đoàn, các em sẽ bắt đầu tập cách sống theo lối sống đoàn thể, được chia ra thành từng bày, từng đàn, và phải biết nghe theo lời của sói già để tất cả có được kỷ luật như một đàn sói. Ở tuổi của các em, chúng ta cũng vẫn phải còn nhắc nhở các em biết tôn trọng kỷ luật. Có kỷ luật và biết phân biệt điều trái điều phải ở tuổi này, các em sau này sẽ dễ thành công hơn.

“Sói con nghe sói già, sói con không nghe mình”. Sau này các

em lên thiếu sẽ được tự do hơn.

Những ngày trong tuần các em đã phải ngồi trong lớp gần như cả ngày. Khi các em ra sinh hoạt hướng đạo, các em không còn phải ngồi trong bốn bức tường nữa. Các em sẽ được sống ngoài thiên nhiên, quây quần bên nhau với trưởng trên thảo cỏ để học thêm những kỹ năng hoặc tung tăng chạy nhảy, chơi những trò chơi có tính cách giáo dục của hướng đạo. Cụ B.P, có nói: “Trò chơi là nhà giáo dục tốt nhất cho trẻ”.

Chúng ta rèn luyện các em sói bằng những trò chơi để mở mang trí tuệ, bồi bổ đức tính và sức khỏe cho chúng. Từ những trò chơi có tính chất giáo dục đó các em sẽ biết giúp đỡ lẫn nhau để sống theo lối sống từng đội từng đàn để các em sẽ biết kết hợp ý-kiến, đoàn kết với nhau trong những trò chơi tập thể để mang lại những kết quả cao nhất. Chúng ta tập cho các em chơi những trò chơi như làm một việc nhỏ vậy. Từ những việc nhỏ, sau này khi phải đảm đương những việc lớn các em sẽ làm một cách dễ dàng và có phương pháp.

Khi thấy các em đạt được những thành quả tốt, chúng ta thật vui, khích lệ. Nhất là khi tiễn các

em từ sỏi lên thiếu, chúng ta thấy các em bắt đầu trưởng thành, gia nhập phong trào hướng đạo và thực thụ bước vào đời sống của một hướng đạo sinh. Đây là niềm hãnh diện và khích lệ rất lớn lao đối với các trưởng.

Giống như cuộc đời, có lúc thăng trầm, sinh hoạt hướng đạo cũng có vui, có buồn. Tuy nhiên, hướng đạo sinh luôn vui buồn có nhau. Sau những ngày trại mệt nhọc với những chuẩn bị, thi đua, lại có những đêm lửa trại thật vui, thật nhiều kỷ niệm. Nào là hát, kể chuyện, tâm tình cho nhau nghe những chuyện buồn vui, những kinh nghiệm, những khó

khăn trong hướng đạo và ngay cả những trần trở ngoài đời. Cuộc vui nào rồi cũng sẽ tàn, rồi cũng phải chia tay, cuộc chia tay nào cũng thật buồn và nhiều luyến tiếc nhưng với hướng đạo cuối cùng cũng là niềm lạc quan và phấn đấu cho một ngày mai tươi sáng.

Tôi xin được phép nói những cái vui thôi, còn những cái buồn buồn thì: “Làm trưởng đi rồi mình sẽ có dịp ngồi quanh lửa trại tâm sự cho nhau nghe.”

Đây là tâm tư và ước muốn của một đương kim trưởng hướng đạo. Để đạt được những ước muốn đó, chúng tôi xin kêu gọi tất cả những anh chị phụ huynh hãy đến

với chúng tôi, giúp chúng tôi một tay để chúng ta cùng vui buồn có nhau, cùng “ăn cơm nhà vác ngà voi” và cùng đẩy mạnh phong trào hướng đạo ngày thêm “Thăng Tiến.”

Sói, sói, sói... tập hợp...

Rầm... từ trên giường lọt xuống đất

Từ đâu đó vọng lại: “Lải nhải tập với hợp cái gì, hôm nay là Chủ Nhật, anh làm cả nhà mất ngủ.”

Lò mò, nhẹ nhàng, leo lên giường ngủ tiếp.

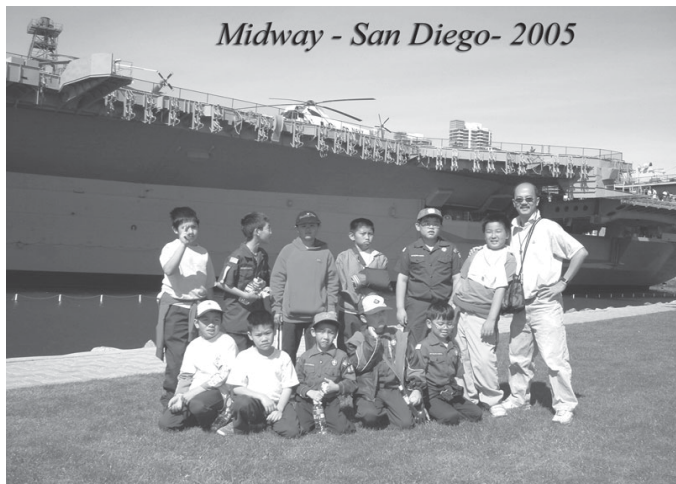
*Trưởng Đỗ Việt Long
Ấu Đoàn Phù Đồng*

Stop! Look up, follow my left hand

Trong lều ắm quá em không muốn chui ra

Chuẩn bị cho trò chơi lớn